

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.I.35.263/2023/6.

A tanács tagjai: dr. Hajnal Péter a tanács elnöke,

Huszárné Dr. Oláh Éva előadó bíró,

dr. Tóth Kincső bíró,

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró,

dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: Felperes1 Cím2

A felperes képviselője: név egyéni ügyvéd Cím3

Az alperes: Alperes1a

cím6

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: igazolási kérelem tárgyában hozott közigazgatási végzés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 13. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: a Debreceni Törvényszék 2.K.701.165/2023/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.K.701.165/2023/8. számú ítéletét az indokolás módosításával hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a cég1 (a továbbiakban: Munkáltató) alkalmazottja volt. A Munkáltató 2019. december 9-ei kezdettel felszámolás alá került, a felszámolónak nem adott át iratanyagot. A felperes a 2018. évben 12.500.000 forintot, a 2019. évben 22.441.140 forintot vett fel a Munkáltató bankszámláiról. Az elsőfokú adóhatóság a 2018-2019. évekre adóellenőrzést folytatott felperesnél szja, egészségügyi hozzájárulás és szociális hozzájárulás adónemekben.

[2] Az elsőfokú adóhatóság 2022. június 26-ai végzésében felszólította a felperest, hogy a végzés kézbesítését követő 5 munkanapon belül, de legkésőbb az ellenőrzést befejező jegyzőkönyvvel kapcsolatos észrevétel benyújtására nyitva álló határidő leteltéig terjessze elő azokat a bizonyítékokat, illetve hivatkozzon azokra a tényekre, amelyeket még nem bocsátott az adóhatóság rendelkezésére, csatoljon minden olyan iratot, amely a Munkáltató bankszámláiról felvett összegeknek a vállalkozás bevételszerző tevékenysége érdekében történő felhasználását igazolja. A végzés tartalmazott az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. tv. (a továbbiakban: Air.) 124. § (3) bekezdésére vonatkozó tájékoztatást. Felperes 2022. augusztus 11-én írásban úgy nyilatkozott, hogy iratanyag, bevételi pénztárbizonylat vagy egyéb bizonyíték nem áll a rendelkezésére, azokat nem őrizte meg.

[3] Az elsőfokú adóhatóság az adóellenőrzés során megállapította, hogy mivel felperes a felvett pénzüsszegeknek a Munkáltató bevételszerző tevékenysége érdekében történő felhasználását nem tudta igazolni, ezért az adott összegeket a felperes egyéb jövedelmének kell tekinteni, amelyet szja, százalékos egészségügyi hozzájárulás és szociális hozzájárulási adó terhel. Az ellenőrzés megállapításait az elsőfokú adóhatóság 2022. augusztus 29-én jegyzőkönyvbe foglalta, azt felperes még ezen a napon át is vette. Az ellenőrzési jegyzőkönyvre a felperes nem tett észrevételt, de 2022. szeptember 6-án benyújtotta a Munkáltató korábbi ügyvezetőjének, név² az írásbeli nyilatkozatát, amelyben előadta, hogy felperes minden esetben elszámolt a felvett összegekkel, de ennek alátámasztására okirati bizonyítékokat nem csatolt.

[4] A nyilatkozatra tekintettel az elsőfokú adóhatóság kiegészítő ellenőrzést rendelt el. A 2022. szeptember 8-án kelt és a felperes által aznap le is töltött végzésével ismételtén felhívta a felperest a bizonyítékok, tények előterjesztésére, melyre vonatkozóan a határidőt a kiegészítő jegyzőkönyvvel kapcsolatos észrevétel benyújtására nyitva álló határidő leteltéig határozta meg. Felperes a felhívás ellenére nyilatkozatot nem terjesztett elő, bizonyítékokat nem csatolt be.

[5] A kiegészítő ellenőrzés jegyzőkönyvét felperes 2022. szeptember 20-án töltött le, és 2022. október 10. napján a megállapításokat érdemben vitató észrevételt tett. A kiegészített ellenőrzés együttes adatai alapján az elsőfokú adóhatóság a Munkáltató bankszámláiról felvett összeget a felperes egyéb jövedelmének minősítette, és az ellenőrzött adónemekben összesen 9.821.862 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, 200%-os mértékű adóbírságot szabott ki és késedelemi pótlékot számított fel. Az adókülönbözetet megállapító elsőfokú határozatot felperes 2022. december 8-án töltötte le.

[6] Felperes az elsőfokú határozattal szemben 2023. január 5. napján fellebbezést és igazolási kérelmet is benyújtott, bevételi pénztárbizonylatokat csatolt. Igazolási kérelmében előadta, hogy a bizonylatokat a Munkáltató korábbi ügyvezetőjétől 2022. december 24. napján kapta meg, a becsatolás akadálya ezen a napon szűnt meg, de a bizonylatok létezésére és az elszámolásra már korábban is hivatkozott.

[7] Az elsőfokú adóhatóság megállapította, hogy az adóhatóság által kért bizonyítékok rendelkezésre bocsátásának Air. 124. § (3) bekezdés szerinti határideje a kiegészítő jegyzőkönyvvel kapcsolatos észrevétel benyújtására nyitva álló határidő leteltének napja, vagyis 2022. október 20-a volt. Az Air. 53. § (3) bekezdése szerinti 2022. október 20. napjától számított 45 napos objektív határidő 2022. december 5. napján lejárt, amelyre tekintettel az igazolási kérelem elkészített. Ezért az elsőfokú adóhatóság az igazolási kérelmet az Air. 48. § d) pontját alkalmazva visszautasította. Alperes a 6419732975 számú másodfokú végzésével helybenhagyta az elsőfokú döntést.

[8] Az adóellenőrzéshez kapcsolódó elsőfokú döntést az alperes a 64198332866 számú határozatával helybenhagyta. Indokolásában kitért arra, hogy a felperes ugyan fellebbezéséhez csatolt pénztárbizonylatokat, de azok az Air. 124. § (3) bekezdésében rögzített ún. novációs tilalom miatt az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő leteltéig az elsőfokú adóhatósághoz elő nem terjesztett új bizonyítéknak minősülnek, amelyekre a felperes fellebbezésében már nem hivatkozhat.

A kereseti kérelem

[9] Felperes keresetében a 6419732975 számú, igazolási kérelem tárgyában hozott másodfokú végzés bírósági jogorvoslatát, az igazolási kérelemnek helyt adó bírósági és adóhatósági döntések meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az alperes tévesen értelmezte az Air. 124. § (3) bekezdését és 53. § (3) bekezdését is, a határidő a bizonylatok átvételének időpontjától, 2022. december 24. napjától számítandó. A bizonylatok bemutatása a felperes önhibáján kívül történt késedelmesen.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[10] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét. Hangsúlyozta, hogy a jelen közigazgatási per tárgya a felperes igazolási kérelme tárgyában hozott végzés jogszerűsége.

[11] Az igazolási kérelemről való döntés kapcsán elsődlegesen az Air. 53. §-ában foglalt jogszabályi rendelkezések értelmezése a releváns. Az Air. 53. § (3) bekezdés a) pontja az igazolási kérelem előterjesztésével összefüggésben szubjektív, de objektív határidőket is meghatároz. A szubjektív határidő számításához köti a jogalkotó az Air. 53. § (3) bekezdés a) pontjában a mulasztásról való tudomásszerzést, illetve az akadály megszűnésének az időpontját, ugyanakkor az objektív 45 napos határidőt az elmulasztott határnaptól, illetve határidő utolsó napjától kell számítani. Az akadály megszűnése, amely tárgyi ügyben 2022. december 24. napja volt, kizárólag szubjektív értelemben vehető figyelembe. Azzal ugyanakkor, hogy a jogalkotó rögzíti, hogy „legkésőbb az elmulasztott határidő utolsó napjától” számított 45 napon belül van lehetőség az igazolási kérelem

előterjesztésére, ezt úgy kell érteni, hogy függetlenül az akadály megszűnésének időpontjától, az objektív 45 napos határidő az elmulasztott határidő, jelen esetben a kiegészítő jegyzőkönyvre nyitva álló 30 napos észrevételezési határidő leteltét, azaz 2022. október 20. napját követő 45 nap volt az a jogszabály által biztosított határidő, amelyben a felperes joghatályosan még igazolási kérelmét előterjeszthette volna.

[12] Az, hogy felperes esetében az akadály 2022. december 24-én szűnt meg, nem írja felül a jogszabályi rendelkezés azon kikötését, hogy az objektív 45 napos határidőt az elmulasztott határidő utolsó napjától kell számítani. Ténykérdés, hogy felperes az igazolási kérelmét ezen 45 napos objektív határidőt követően, 2023. január 5-én terjesztette elő, ezért az elsőfokú adóhatóság az Air. 53. § (3) bekezdés a) pontja alapján nem volt abban a helyzetben, hogy méltányosságot gyakorolhasson. A jogszabály kógens rendelkezése alapján az igazolási kérelmet elkésztettnek kellett tekintenie, melyre figyelemmel az Air. 48. § d) pontjára hivatkozással azt vissza kellett utasítania.

[13] Ezt követően, az indokolás [44]-[48] pontjaiban azt is vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy az Air. 124. § (3) bekezdése milyen új bizonyítékok figyelembevételére ad lehetőséget. Értékelése szerint a jogalkotó az eljárások elhúzódásának megakadályozása érdekében vezetett be olyan szigorú szabályozást, hogy a felróhatóságot, az önhibát nem teszi mérlegelés tárgyává az új bizonyíték csatolása körében és az igazolási kérelem előterjesztése kapcsán. Felperes az igazolási kérelem benyújtására nyitva álló objektív 45 napos határidőn belül igazolási kérelmet nem terjesztett elő és a bizonyítékokat sem csatolta az adóhatóság kétszeri felhívása ellenére, illetve ezen objektív határidőn belül sem, melyre tekintettel az adóhatóságnak mérlegelési lehetősége nem volt, igazolási kérelmét vissza kellett utasítania és az általa csatolt bizonyítékokat nem vehette figyelembe eljárása során, függetlenül a felperes felróhatóságától.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelemmel támadta a jogerős ítéletet. Elsődlegesen annak megváltoztatását kérte, a megtámadott közigazgatási cselekmény megsemmisítésével és a közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezésével, másodlagos felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozathozatalra utasítására irányult.

[15] Előadta, az adóhatóságok és az elsőfokú bíróság sem vitatták, hogy felperes önhibáján kívül nem tudta a pénztárbizonylatokat csatolni a jegyzőkönyv észrevételezésre nyitva álló határidőn belül, illetőleg, hogy a felperes magukat a pénztárbizonylatokat 2022. december 24-én vette át az ügyvezetőtől. Nem lehet a teljesen jóhiszemű felperes terhére értékelni az ügyvezető késlekedését. Az igazolási kérelemre nyitva álló határidő az iratoknak ügyvezetőtől való felperesi átvételtől, tehát 2022. december 24. napjától számított, a

jegyzőkönyvre való észrevétel megtételére meghatározott 30 napos határidővel megegyező napnyi határidő, azaz 30 napos határidő után, 2023. január 23. napján járt volna le.

[16] Az elsőfokú bíróság helytelenül értelmezte az Air. 124. § (3) és (6) bekezdéseit akként, hogy csak olyan új bizonyíték vehető figyelembe a fellebbezési eljárásban, amelyről bizonyítottnak nem volt korábban az észrevételezésre nyitva álló határidő alatt tudomása a felperes. Az elsőfokú bíróságnak ezen álláspontja ellentétben áll az Air. 4. §-ban foglalt egyedi elbírálás elvével, valamint az 5. § szerinti méltányos eljárás elvével. Az Air. szabályaival ellentétes eljárás sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint az Emberi jogok európai egyezményének 6. cikkébe foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot. Hatóságok és az elsőfokú bíróság helytelenül értelmezte az Air. 124. § (3) és (6) bekezdését, nem vették figyelembe, hogy helyes jogállami értelmezés szerint csak olyan új bizonyíték csatolását tiltott a jegyzőkönyv észrevételezésre nyitva álló határidő után, amely bizonyíték, már a jegyzőkönyv észrevételezésre nyitva álló határidőn belül is az adózó rendelkezésére állt. Jelen ügyben azonban nem álltak felperes rendelkezésére a kérdéses bizonylatok, a jegyzőkönyv észrevételezésre nyitva álló határidőn belül.

[17] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta. Kiemelte, hogy a felperes az adóhatóság kifejezett kétszeri felhívása ellenére és az ellenőrzési, valamint a kiegészítő ellenőrzési jegyzőkönyvek birtokában sem tett eleget a pénztárbizonylatok csatolására vonatkozó kötelezettségének.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[19] A Kúria a Kp. 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108.§ (1) bekezdésének, továbbá a Kp. 120.§ (5) bekezdésének megfelelően a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján vizsgálta felül.

[20] A felperes 2018-2019. évekre vonatkozó adóellenőrzéshez tartozóan a jelen per szempontjából két releváns adóigazgatási eljárás lett lefolytatva. Az egyik maga az adóellenőrzés, amely a felperes terhére mutató adókülönbözeti megállapításával fejeződött be, a másik a jelen adóigazgatási eljárás, amely az adóellenőrzés szempontjából bizonyítéknak minősülő okiratok benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása miatti igazolási kérelem visszautasításával zárult.

[21] Az elsőfokú bíróság helytállóan emelte ki, hogy a jelen közigazgatási per tárgya az igazolási kérelem visszautasításáról rendelkező másodfokú adóhatósági végzés. Az igazolási kérelemről az adóhatóság három eltérő tartalmú döntést hozhat: annak helyt adhat az Air. 53. § (6) bekezdése szerint, azt elutasíthatja az 53. § (7) bekezdés alapján, vagy visszautasíthatja a 48. § szabályait alkalmazva. A helyt adó-, vagy elutasító végzések esetében az igazolási kérelem érdemi elbírálására, a felhozott indokok tételes vizsgálatára kerül sor. A visszautasítás alkalmazásakor nincs érdemi elbírálás.

[22] Az Air. 48. § d) pontja értelmében az adóhatóság a kérelmet nyolc napon belül végzéssel visszautasítja, ha jogszabály a kérelem előterjesztésére határidőt vagy határnapot állapít meg, és a kérelem idő előtti vagy elkésett. A felperes esetében az igazolási kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő elmulasztása miatti visszautasításra került sor. A visszautasítás következtében pedig nem vizsgálható, hogy az érintett bizonylatok a fellebbezési eljárásban új bizonyítékként figyelembe vehetők, vagy sem. Emiatt az elsőfokú bíróság szükségtelenül foglalt állást abban a kérdésben, hogy az Air. 124. § (3) bekezdése milyen új bizonyítékok figyelembevételére ad lehetőséget. Ugyanezen okból mellőzte a Kúria a felülvizsgálati kérelemből mindazon felperesi előadásnak a vizsgálatát, amely arra vonatkozott, hogy miben tévedett az elsőfokú bíróság az Air. 124. § (3) és (6) bekezdéseinek értelmezése során, ideértve azt is, hogy esetében nem új bizonyíték előterjesztéséről volt szó.

[23] Az Air. 53. § (3) bekezdés a) pontja alapján az igazolási kérelmet a mulasztásról való tudomásszerzést vagy az akadály megszűnését követően, de legkésőbb az elmulasztott határnaptól vagy a határidő utolsó napjától számított, az igazolni kívánt eljárási cselekményre előírt határidővel megegyező időtartamon, de legfeljebb negyvenöt napon belül lehet előterjeszteni.

[24] Az Air. ezen rendelkezése az igazolási kérelem előterjesztésével kapcsolatban három, időpontot, illetve időtartamot tartalmaz: 1) a mulasztásról való tudomásszerzés, vagy akadály megszűnése 2) az elmulasztott határnap, határidő utolsó napja 3) az igazolási kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő.

[25] Felperes az 1) időpont szerintiéknél az akadály megszűnésnek időpontjára- 2022. december 24. - alapította előadását, míg az elsőfokú bíróság értékelése szerint a bizonyítás szükségességéről való tudomás szerzés az irányadó. A Kúria a későbbiekben megállapította, hogy az objektív határidő túllépése az elmulasztott határnap időpontja következtében mindkét esetben bekövetkezett.

[26] Felperes tudomással bírt arról – és az alapellenőrzés kapcsán élt is ezzel a lehetőséggel -, hogy az észrevétel megtételére nyitva álló határidőn belül további bizonyítással élhet. A perbeli esetben az adóellenőrzés következtében a 2) pont szerinti elmulasztott határnap - észrevétel benyújtására nyitva álló határidő utolsó napja, 2022. október 20. - a bizonyítékoknak az ellenőrzés során való előterjesztésére vonatkozó törvényi

követelmény alapján határozható meg. Ebből a szempontból tekinthető a jelen esetben relevánsnak az Air. 124. § (3) bekezdése.

[27] Az Air. 124. § (3) bekezdése szerint a fellebbezésben és a fellebbezés alapján indult eljárásban – semmisségi okon kívül – nem lehet olyan új tényt állítani, illetve olyan új bizonyítékra hivatkozni, amelyről a fellebbezésre jogosultnak az elsőfokú döntés meghozatala, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő letelte előtt tudomása volt, azonban a bizonyítékot az adóhatóság felhívása ellenére nem terjesztette elő, a tényre nem hivatkozott.

A 124. § (6) bekezdése alapján e § alkalmazásában új tény, illetve új bizonyíték az adózó által nem hivatkozott és az elsőfokú adóhatóság által a döntéshozatalkor, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő leteltekor nem ismert tény, illetve bizonyíték, valamint az adózó által hivatkozott, de a döntéshozatalig, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő leteltéig az elsőfokú adóhatósághoz elő nem terjesztett bizonyíték.

[28] Az Air. 124. § (3) és (6) bekezdése az Air. azon szablyaival áll összhangban, amelyek a bizonyítékok előterjesztését az ellenőrzés során követelik meg, arra az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő leteltéig adnak lehetőséget, amely felperes esetében az Air. 97. § (2) bekezdése alapján, az adóellenőrzésre tekintettel, 30 nap. Ezen a határidőn belül tehát az addig nem is hivatkozott-, vagy már hivatkozott, de csatolni elmulasztott bizonyítékok igazolási kérelem nélkül nyújthatók be; a felperes mind az alapellenőrzés, mind a kiegészítő ellenőrzés kapcsán élt az észrevételezés lehetőségével. A Kúria ismételten hangsúlyozza, hogy a fellebbezés kapcsán benyújtott bizonyíték jellegének vizsgálata, hogy az az Air. 124. § (3) bekezdés szerinti új bizonyíték-e, vagy sem, az igazolási kérelem visszautasítása esetén nem vizsgálendő.

[29] Az Air. 53. § szerinti időpont, időtartam meghatározás 3) eleme az igazolási kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő. Ennek során az Air. két fajta határidőt határoz meg: szubjektív és objektív határidőt. Az objektív határidő eltelte esetén a mulasztás igazolási kérelemmel már nem menthető ki, bármi is volt annak oka. Az adóhatóság számára biztosított döntési lehetőség csupán az igazolási kérelem visszautasítása, anélkül, hogy bármely, a kérelemben előadott körülményt vizsgálhatna. Az Air. esetében ez az objektív határidő 45 nap.

[30] A kiegészítő ellenőrzés jegyzőkönyvét felperes 2022. szeptember 20. napján töltött le, és 2022. október 10. napján a megállapításokat érdemben vitató észrevételt tett. Az észrevétel megtételére nyitva álló 30 napos határidő – a 2) típusú határidő - 2022. október 20-án járt le: ez volt az elmulasztott határnap, az igazolási kérelem szubjektív és objektív határidő számításának kezdete. A 3) típusú határidők közül a szubjektív határidő november 19-e munkaszüneti nap volta miatt november 21-én, hétfőn, az objektív határidő 2022. december 4-e vasárnap következtében 5-én, szintén hétfőn telt el. Az objektív határidő leteltét követően bekövetkezett körülményre nem alapítható igazolási kérelem, felperes azonban ilyen, december 24-ei eseményt jelölt meg.

[31] Felperes hivatkozására tekintettel a Kúria vizsgálta, hogy az igazolási kérelem benyújtása kapcsán meghatározott objektív határidő esetében megállapítható-e a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme. Az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 151. § (1) bekezdése kapcsán értékelte az igazolási kérelem benyújtására nyitva álló objektív határidőt. A jogintézmények hasonlóságára tekintettel az Alkotmánybíróság 2023. február 21-én kelt 1334-25/2020. számú határozatát a Kúria a jelen ügyben is irányadónak, jogi indokolását erősítőnek tekintette. Az AB határozat 3.4. pontja szerint „Az igazolási kérelem előterjesztésének elvi lehetősége nem értelmezhető a fenti alapjogok korlátozásaként, ugyanis fogalmilag ez nem a más eljárési szabályok szerint végezhető eljárési cselekmények körének, határidejének stb. szűkítését jelenti. Ellenkezőleg, az igazolási kérelem jogintézménye kivételes további lehetőséget biztosít(hat) az eljárás résztvevői számára. Az igazolási kérelem objektív határidejének három hónapja tehát a bírósághoz fordulás jogának és a jogorvoslathoz való jog érvényesítésére nyitva álló határidők esetleges meghosszabbítását jelenti, és nem a korlátozását.” Ezen elvek alkalmazásával az Air. szerinti objektív határidő meghatározása esetében sem észlelte a Kúria a felperes tisztességes eljáráshoz kapcsolódó jogainak sérelmét.

[32] Mindezek alapján a felperes felülvizsgálati előadásai nem voltak alkalmasak érdemben megingatni az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségét, ezért a Kúria a jogerős ítéletet, az Air. 124. § (3) bekezdésre vonatkozó indokolás módosításával, a Kp. 121.§ (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[33] *Az igazolási kérelem benyújtására nyitva álló objektív határidő eltelte esetén az adóhatóság már csak visszautasíthatja az igazolási kérelmet, anélkül, hogy bármely, a kérelemben előadott körülményt vizsgálná.*

[34] *Az objektív határidő leteltét követően bekövetkezett eseményre nem alapítható igazolási kérelem.*

Záró rész

[35] A Kúria a pervesztes felperest a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

[36] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a Kp. 35.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján viseli a pervesztes felperes. A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékének alapját az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39.§ (3) bekezdés d) pontja szerint, mértékét az Itv. 50.§ (1) bekezdésének megfelelően állapította meg.

[37] A bírósági határozatban megállapított eljárási illetékbevételi számla száma: 10032000-01070044-09060018.

[38] A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

[39] A Kúria az Itv. 78.§ (4) bekezdése alapján határozta meg a fizetendő illeték esedékessége idejét. A határozat tartalmazza a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2.§ (2) bekezdés a) – e) pontjaiban felsorolt kötelező tartalmi elemeket.

[40] Tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte, és mivel a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (5) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmet nem lehet megváltoztatni, a Kp. 120.§ (5) bekezdése pedig kizárja a bizonyítást, nem merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége. Így a felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 114.§ (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el. A felülvizsgálati kérelmet a Kúria felperes indítványára tárgyaláson bírálta el.

[41] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. d) pontja zárja ki.

[42] A Kúria Kfv.5. sorszám alatt tájékoztatta a feleket a tanács összetételében bekövetkezett változásról. A Kúria 2024. január 1. napjától hatályos Ügyelosztási rendjének VI.6.1. pontja alapján - dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet tanácselnök 2024. január 3. napjától fennálló munkavégzés alóli mentesítésére tekintettel - a K.I. tanács ötödik tagja dr. Tóth Kincső tanácselnök (az ügyben bíró).

Budapest, 2024. január 25.

dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Huszárné dr. Oláh Éva s.k.

előadó bíró

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

dr. Heinemann Csilla s.k.

bíró